

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 664-ҳадис

1. Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қибла томонда балғам күриб қолдилар. Бу у зотга ёкмади, ҳатто юзларидан билинди. Туриб, қўллари билан уни сидириб ташладилар ва: **«Бирортангиз намозда турса, албатта, у Роббига муножот қилаётган бўлади** [ёки албатта, Робби у билан қибланинг орасида бўлади]. Ҳеч бирингиз қибла томонга ҳаргиз туфламасин, балки сўл томонига ёки оёқ остига (туфласин)», дедилар. Сўнг ридоларининг бир четини тутиб, унга туфладилар. Кейин бир-бирига буқладилар-да: **«Ёки мана бундай қилсин»**, дедилар».

Мұттафакүн алайх.

Чап томони ва оёги остига тупуриши масжиддан ташқаридаадир. Агар масжид ичига тупуришга мајбур бўлиб қолса, кийимининг бир тарафига тупуриб ишқаб ташласин.

Манба: hadis.islom.uz

